

רשומות

קובץ התקנות

10 במרץ 1983

4470

מ"ה באדר התשמ"ג

זמור

914	תקנות הנכים (מבחנים לקביעת דיגת נכות) (תיקון), התשמ"ג-1983
914	תקנות הבטחה וכנסה (כללי הזכאות והוראות ביצור) (תיקון), התשמ"ג-1983
915	צו מס והכנסה (האמנה בין מדינת ישראל לבין הרפובליקה הארגנטינית בדבר מניעת מסי כפל בהובלה בינלאומית), התשמ"ג-1983
915	תקנות שעת חירום (שירותי עבודה חיוניים במשרד החקלאות שירותי ביקורת יבוא ויצוא של תוצרת חקלאית) (ביטול), התשמ"ג-1983
916	תקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאים ואגרות) (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983
917	תקנות המים (זיטל איוון) (תיקון מס' 4), התשמ"ג-1983
918	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 5), התשמ"ג-1983
919	תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 5), התשמ"ג-1983
920	תקנות המים (תעריפי מים המטופקים מאת מקורות) (תיקון מס' 4), התשמ"ג-1983
922	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון מס' 4), התשמ"ג-1983
928	תקנות המים (תעריפי מיני בעיריית אילת) (תיקון מס' 4), התשמ"ג-1983
932	הודעת הבנקאות (פקודות ללא תבועה), התשמ"ג-1983

תקנות הנכים (מבחנים לקביעת דרגת נכות) (תיקון), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 10(ב) ו-48 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 [נוסח משולב], אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות הנכים (מבחנים לקביעת דרגות נכות), התשל"ל-1969² (להלן - התקנות העיקריות), הגדרות "פגימה מוחמרת ישנה" ו"פגימה מוחמרת חדשה" - ימתקנו.
2. תקנות 4 ו-5 לתקנות העיקריות - בטלות.
3. במקום תקנה 6 לתקנות העיקריות יבוא:
 6. אחוזי הנכות בעד מטפר פגימות מוסכות או מוחמרות יחושבו לפי תקנה 2 או 3, לפי העניין.
4. במקום תקנה 12 לתקנות העיקריות יבוא:
 12. (א) בקבעה לנכה דרגת נכות, תקבע הועדה הרפואית -
 - (1) את תאריך תחילתה של דרגת הנכות;
 - (2) אם דרגת הנכות קבועה או זמנית;
 - (3) אם דרגת הנכות שנקבעה היא זמנית - מועד למדיקת הנכה לשם קביעת דרגת נכותו מחדש.
 - (ב) הועדה רשאית לקבוע לנכה דרגות נכות שונות לגבי התקופה שלמן תחילת הנכות עד ליום שבו קבעה הועדה את דרגת הנכות.

ט"ז בשבט התשמ"ג (30 בינואר 1983) אריאל שרון
שר הבטחון

1 סי"ח התשי"ט, עמ' 276; התשמ"א, עמ' 10.
2 ק"ת התשל"ל, עמ' 216; עמ' 1476.

תקנות הבטחת הכנסה (כללי הזכאות והוראות ביצוע) (תיקון), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 2(א), 13(ב), 27 ו-31(א) לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980 (להלן - החוק), אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות הבטחת הכנסה (כללי הזכאות והוראות ביצוע), התשמ"ב-1982² (להלן - התקנות העיקריות), בסופה יבוא:
 - "(4) היא מקבלת קצבת נכות כעקרת בית נכה לפי תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח עקרת בית בביטוח נכות), התשל"ו-1976³;
 - (5) הוא מועבד כחוזן לבית הסוהר לפי פקודת עבודת עוגשין⁴."
2. בתקנה 3 לתקנות העיקריות -
 - (1) בפסקה (1), במקום "60 ימים" יבוא "45 ימים";

1 סי"ח התשמ"א, עמ' 30.
2 ק"ת התשמ"ב, עמ' 516.
3 ק"ת התשל"ו, עמ' 2602.
4 תא"י, כרך ב', עמ' 1079; סי"ח התשי"ז, עמ' 22.

(2) במקום תקנת משנה (ז) יבוא :

"(ד) תקנה זו לא תחול על המטפל בילדו —

(1) אם בן זוגו זכאי לגימלה לפי סעיף 2(א)(4) לחוק ;

(2) אם בת זוגו זכאית לגימלה לפי סעיף 2(א)(5) לחוק, אלא אם בהתקנתה מספר ילדים, והילד החולה מאושפז במוסד רפואי."

תיקון תקנה 8

3. בתקנה 8(ב) לתקנות העיקריות, בסופה יבוא :

"ולענין הנסיבות האמורות בתקנה 1(3), רשאי המוסד לביטוח לאומי להגביל את תקפו של האישור לשנה אחת מהיום שבו ניתן."

תיקון תקנה 11

4. בתקנה 11(א)(2) לתקנות העיקריות, במקום "60 ימים" יבוא "45 ימים".

תיקון התוספת

5. בתוספת לתקנות העיקריות, בסופה יבוא :

9. מרכז השיקום לנפגעי סמים, משרד הבריאות, יפוח-תל-אביב.

10. המרכז הארצי להכשרה ושיקום מקצועי בבית ליגת נשים, נתניה."

י' באדר התשמ"ג (23 בפברואר 1983) אהרון און
(חמ 1543-3) שר העבודה והרווחה

צו מס הכנסה (האמנה בין מדינת ישראל לבין הרפובליקה הארגנטינית בדבר מניעת מסי כפל בהובלה בין-לאומית), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 196(א) לפקודת מס הכנסה, אני מודיע ומצווה לאמור :

מתן תוקף
לאבנה

1. ביום ט"ו באייר התשמ"א (19 במאי 1981) נחתמה אמנה עם ממשלת הרפובליקה הארגנטינית בדבר מניעת מסי כפל בהפעלת כלי שיט וכלי טיס בתובלה בין-לאומית, ומן המועיל שאמנה זו תהא בת-תוקף החל משנת המס 1978.

י' באדר התשמ"ג (21 בפברואר 1983) יורם ארידור
(חמ 1431-3) שר האוצר

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.
2 כתבי אמנה 916, כרך 27, עמ' 259.

תקנות שעת חירום (שירותי עבודה חיוניים במשרד התקלאות שירותי בקורת יבוא ויצוא של תוצרת חקלאית) (ביטול), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9(ג) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, אני מתקין תקנות שעת חירום אלה :

1. תקנות שעת חירום (שירותי עבודה חיוניים במשרד התקלאות שירותי בקורת יבוא ויצוא של תוצרת חקלאית), התשמ"ג-1982² — בטלות.

ביטול

ד' באדר התשמ"ג (17 בפברואר 1983) שמחה ארליך
(חמ 192-3) שר התקלאות

1 ע"ר התש"ח, תוס' א, עמ' 1.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 348.

**תקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאיו ואגרות) (תיקון מס' 2),
התשמ"ג—1983**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 265 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה—1965, ולאחר
התייעצות עם המועצה הארצית לתכנון ולבניה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת השניה לתקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאיו ואגרות), התש"ל—
1970 (להלן — התקנות העיקריות) —

תיקון התוספת
השניה

- (1) במקום סעיף 1.22 יבוא:
- "חובת בדיקה 1.22 חמרים ומוצרים של מיתקן תברואה ואופן התקנתם ייבדקו על ידי מעבדה מאושרת בהתאם לתקן."
- (2) בסעיף 2.93(3), במקום הרישה לפסקת משנה (א) יבוא:
- "תריס עץ או תריס עם שלבים מ'פיו.וי.סי. עם אמצעי נעילה מבפנים, שהם —";
- (3) בסעיף 5.06(א)(3), אחרי "ת"י 414" יבוא "כפי תיקונו בשנת 1982";
- (4) בסעיף 7.66.02, בסופו יבוא:
- "(ג) הצבע של מכל האגירה יהא לבן, אלא אם כן קבעה הוועדה המקומית אחרת."
- (5) במקום סעיף 7.66.03 יבוא:
- "התאמת לתקן 7.66.03 מערכת שמש חתאים לתקן ישראלי ת"י 579, למעט הסעיף 3.9 בו."

2. בתוספת השלישית לתקנות העיקריות —

תיקון התוספת
השלישית

- (1) בסעיף 1.17.0(א), בסופו יבוא:
- "הפקדון יהיה צמוד למדד כמשמעותו בתקנה 19א";
- (2) בלוח 1 לסימן ד', אחרי פריט 1.46.0 יבוא:
- "1.46.1 בבריכה סולארית בים המלח, לכל מ"ק נפח שנמדד לפי האמור בפריט 1.00.8 תשולם מחצית האגרה שהיתה משולמת אילו פריט 1.46.0 היה חל על הבריכה."

3. (א) תחילתן של תקנות אלה, למעט תקנות 1(3) ו-2(2), 60 ימים מיום פרסומן.
(ב) תחילתה של תקנה 1(3) ביום כ"ג באלול התשמ"ג (1 בספטמבר 1983).

תחילה

4. על אף האמור בתקנה 1(3), מי שנהג ערב תחילתן של תקנות אלה, לענין סעיף 5.06(א)(3) בתוספת השניה לתקנות העיקריות, על פי ת"י 414 כפי שהיה בתוקף לפני תחילתן של תקנות אלה, יראו אותו כמי שיצא ידי חובתו ככל שזהדבר נוגע לקיום הוראות התקן האמור.

הוראת מעבר

יוסף בורג
שר הפנים

א' באדר התשמ"ג (14 בפברואר 1983)
(תמ 347—3)

1 ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.
2 ק"ה התש"ל, עמ' 1841; התשמ"ג, עמ' 834.

תקנות המים (היטל איוון) (תיקון מס' 4), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט-1959, לאור התייעצות עם מועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנות
4 עד 7

1. בתקנות המים (היטל איוון), התשמ"ג-1982, במקום תקנות 4 עד 7 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם 3.20 שקלים למ"ק או פוזות מזה, ישלם היטל איוון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.36 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.47 שקלים למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 3.20 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 3.20 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לחקלאות
בחקלאות

5. (א) על מים שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בתם לשימוש תילופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכר נציב המים ועלותם היא 3.20 שקלים למ"ק או פחות מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצה כלקמן:

שיעור היטל
האיוון על מים
לחקלאות במקרים
מיוחדים

(1) בכל הארץ — 10 אגורות חדשות למ"ק;

(2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 8 אגורות חדשות למ"ק;

(3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית-שאן — 8 אגורות חדשות למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית-שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 8 אגורות חדשות למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל	שיעור ההיטל באגורות חדשות למ"ק	האזור
2,000	8	עמק בית-שאן
2,000	8	עמק הירדן
2,000	10	עמק חרוד
1,800	10	עמק החולה
1,500	10	שפלת החוף
1,500	10	עמק זבולון
1,500	10	עמק יזרעאל

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.
2 ק"ח התשמ"ג, עמ' 152, עמ' 366, עמ' 558 ועמ' 733.

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיק או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איזון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 3.20 שקלים למ"ק.

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 3.20 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איזון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.47 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.67 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 3.20 שקלים למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים עם ההיטל לא יעלו על 3.20 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיזון על מים
לייצור תעשייתי

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 4.59 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איזון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 2.17 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 2.42 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 4.59 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 4.59 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיזון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים
ושירותים
ציבוריים

שמחה ארליך
שר החקלאות

ט"ו באדר התשמ"ג (28 בפברואר 1983)
(תמ 3-27)

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 5), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט-1978, במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נהרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

החלפת תקנה 2

שיעור תשלום
מיוחד בהתאם
למטרות המים

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; המשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ח התשל"ט, עמ' 305; התשמ"ג, עמ' 156, עמ' 367, עמ' 559 ועמ' 734.

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצה — 1.64 שקלים למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה — 8.23 שקלים למ"ק.

שמתה ארליך
שר החקלאות

ט"ו באדר התשמ"ג (28 בפברואר 1983)
(חמ 3-808)

תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 5), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט-1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

תחלפת תקנות
5 ו-4

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ם-1980², במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 3.20 שקלים למ"ק, או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 3.20 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי).

"הענקות על מים לחקלאות ועל מים לייצור תעשייתי"

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 4.59 שקלים למ"ק או יותר, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 4.59 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לצרכי בית).

שיעור ההענקה על מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים

שמתה ארליך
שר החקלאות

ט"ו באדר התשמ"ג (28 בפברואר 1983)
(חמ 3-28)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 1698; התשמ"ג, עמ' 156, עמ' 368, עמ' 560 ועמ' 735.

**תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון מס' 4),
התשמ"ג-1983**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959, לאחר התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ג-1982, במקום תקנה 7 יבוא:

החלפת תקנה 7

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו כמפורט להלן:

"התעריפים למים למטרות הצריכה השונות"

שם מפעל מקורות	תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרס (שקלים למ"ק)	תעריף בחדשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)	1 מים לתקלואת
עמק הירדן 1	0.81	1.12	1.1
יסוד המעלה	1.85	2.59	
כפר גלעדי, אורן-חדרה	2.24	3.15	
עכו-שפרעם	2.39	3.34	
קרן-בנא, תולון	2.54	3.44	
גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, מגדל-נצרת, רום כרמל, שומרון, נהל עירון, גוש דן, שפלת לוד, אשתאול, שואבה, שורק, גת, לכיש, אשקלון	2.59	3.62	
עמק מזרחי, שימרון-הרי אפרים	2.69	3.72	
1.2 בית שאן - מעיינות		0.64	
שפעה		1.41	
בית שאן-קידוהים		2.78	
רמתניה		2.97	
רמת הגולן, אגם חיתל, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראן, עין יהב, עין בוקק, יוטבתה		3.20	

תעריף בכל חודשי השנה (שקלים למ"ק)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; תשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 157, עמ' 369, עמ' 561 ועמ' 736.

1.3 מים לבריכות דגים		
תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק	שם מפעל מקורות
נוספים לדונם (בשקלים למ"ק)	ראשוניים לדונם (בשקלים למ"ק)	
0.56	0.64	בית שאן – מעיינות
1.33	1.41	שפעה
1.94	2.04	יסוד המעלה

הערות:

- (1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 המ"ק הראשוניים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 המ"ק הגוספים לדונם;
- (2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשוניים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הגוספים לדונם.

2 מים לתעשייה

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
0.96	בית שאן – מעיינות
3.00	בית שאן – קדוחים
1.41	עמק הירדן
2.89	כפר גלעדי, אורן – חדרה
3.09	עכו – שפרעם
	רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, גולני, גליל מרכזי, קרן – בנא, שימרון – הר אפרים, מגדל – גצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, גוש דן, חולון, שפלת לוד, אשתאול, שואבה, שורק, גת, אשקלון, לכיש, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, פראן, עין יהב, נחל צין, יוטבתה
3.20	

3 מים לצריכה ביתית

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
2.54	בית שאן – מעיינות
2.95	עמק הירדן
	רמת הגולן, כפר גלעדי, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, שימרון – הר אפרים, מגדל – גצרת, עמק מזרחי, עכו – שפרעם, רום כרמל, אורן – חדרה, שומרון, נחל עירון, בית שאן קידוחים, ביכורה, גוש דן, שפלת לוד, חולון, אשתאול, שואבה, שורק, גת, לכיש, אשקלון, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראן, יוטבתה, עין יהב, עין בוקק
4.59	

4 התעריפים לכמות מים נזרגת

התעריפים בעד כמות מים נזרגת לחקלאות, לתעשייה ולצריכה ביתית, יהיו כדלקמן:

4.1 לגבי כמות מים נזרגת שהיא 10% מכמות המים המוקצה — תוספת של 1.64 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות 1 עד 3, לפי הענין.

4.2 לגבי כמות מים נזרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה — תוספת של 8.23 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות 1 עד 3, לפי הענין.

ש"ח ארליך (חב 807-3) ט"ו באדר התשמ"ג (28 בפברואר 1983) שר החקלאות

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון מס' 4), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ג—1982, במקום פסקאות 1 עד 4 יבוא:

תיקון תקנה 4

1" לצריכה ביתית

בשקלים למ"ק	
	1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —
11.26	1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם
17.74	1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם
28.58	1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף
	1.1.4 משפחה המונה מעל 4 גפשות, הגרות בדירה, וש" הצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת);
	הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשמ"א, עמ' 175.
2 ק"ח התשמ"ג, עמ' 161, עמ' 371, עמ' 563 ועמ' 738.

- 1.1.5 בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין היחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.
- 1.2 גינות נוי מושקות —
- 1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים לדירה או מעל לכמות המוגדלת
- 1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפ"רד — ההגבלה תהיה של 68 מ"ק, באופן מצטבר לחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.
- 1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.
- 1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בחדשים דצמבר עד מרס.
- 1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.
- 1.2.2.1 מצאה רשות מקומית כי גינת נוי מושקית משמשת להנאת הציבור, רשאית היא לקבוע, על פי בקשה שתוגש לה בכתב, כי גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 יהיה 1000 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.
- 1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי הענין.

- 1.2.4 גבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיוור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי הוזלת הרשות המקומית.
- 1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות משנה 1.1—1.2, לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.
- 2 לתעשייה**
- 2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית—
 כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —
 4.48 בגבולות הכמות המוקצבת
 מעל הכמות המוקצבת —
 6.12 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%
 מהכמות המוקצבת
 12.71 בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%
 מהכמות המוקצבת
- 2.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו
- בגבולות הכמות המוקצבת —
- 4.48 כאשר מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית
 כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים —
 אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק —
 המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה למעט מע"מ ובתוספת 1.28 שקלים למ"ק (להלן המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

	כאשר מרבית כמות המים לתעשייה מופקת בידי הרשות המקומית —	
6.12	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת	
12.71	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	
	כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —	
	המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 1.64 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 8.23 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.	
17.92	למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה	2.3
	לבניה באתרי הבניה —	2.4
12.82	באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.1
12.82	באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.2
12.82	בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.3
14.46	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין	2.4.4
21.05	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין	

3 לחקלאות

3.1	לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית — כאשר כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — כמפורט בטבלה שלהלן:
-----	---

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מיס נחרגת שהיא מע 10% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מיס נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		
9.13	2.54	0.90	מועצה אזורית עמק הירדן עיריית חדרה; מועצות מקומיות: אליכין, בני-ימינה, זכרון יעקב, יסוד המעלה, מנחמיה, פרדס הנה—כרכור, עתלית
10.40	3.81	2.17	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; מועצה אזורית נעמן, מועצות מקומיות: אבן יהודה, גלגולית, טייבה, סקיעין, פרדסיה, קלנסואה, שבי ציון
11.32	4.73	3.09	עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח-תקוה, ראשון לציון, רמלה, רחובות; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, גחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, רעננה, תל מונד
11.43	4.84	3.20	כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל

3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המיס שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מהזר המיס לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המיס שממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המיס לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המיס המסופקת לו. בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מרבית המיס לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר מרבית כמות המיס נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המיס מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המיס שממנו מסופקת מרבית כמות המיס לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 1.21 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המיס מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר כל כמות המיס או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 1.64 שקלים למ"ק בעד כמות מיס נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 8.23 שקלים למ"ק בעד כמות מיס נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

למשקי עזר — 3.3

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות משנה 3.1 ו-3.2, לפי הענין.

4 לשיירות ושירותים ציבוריים	
בשקלים למ"ק	
	4.1 למוסדות חינוך ממלכתיים ופרטיים —
14.10	(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
14.10	בגבולות הכמות המוקצבת
28.02	מעל לכמות המוקצבת
	4.2 לבתי חולים —
14.10	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
14.10	בגבולות הכמות המוקצבת
28.02	מעל לכמות המוקצבת
	4.3 לבתי מלון —
10.23	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
10.23	בגבולות הכמות המוקצבת
	מעל לכמות המוקצבת —
11.87	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת
18.46	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת
	4.4 למיתקני בטהון —
14.10	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
14.10	בגבולות הכמות המוקצבת
28.02	מעל לכמות המוקצבת
	4.5 לגינזן —
	4.5.1 לגינזן ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית —
6.16	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
6.16	בגבולות הכמות המוקצבת
18.33	מעל לכמות המוקצבת

בשקלים למ"ק			
	4.5.2	לגינות נוי מושקות, פרט לגינון ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגינות הנוי נמדדים בנפרד —	
6.11		(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה	
16.76		(ב) מעבר להגבלות	
	4.6	למיתקני תחבורה —	
19.97		(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
19.97		בגבולות הכמות המוקצבת	
33.54		מעל לכמות המוקצבת	
	4.7	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	
14.28			
14.28	4.8	למכבסות	
14.28	4.9	לחנויות דגים	
14.28	4.10	לבריכות שחייה, בתי מרחץ ומקוואות	
9.14	4.11	לבתי עלמין	
20.51	4.12	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	
28.09	4.13	לחנויות, עסקים ומשרדים	
26.09	4.14	לכל שימוש אחר, שלא פורט בתקנות אלה	

ש"ח באדר התשמ"ג (28 בפברואר 1983) ש"ח אר ליד
(חמ 29-3) שר החקלאות

תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת) (תיקון מס' 4), התשמ"ג—1983

בחוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 3 לתקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת), התשמ"ג—1982, במקום פסקאות 1 עד 4 יבוא:

תיקון תקנה 3

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; המשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 169, עמ' 377, עמ' 569 ועמ' 744.

1" לצריכה ביתית

בשקלים למ"ק

	1.1	לצרכי בית, לכל יחידת דיור —
		א. בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר
6.78	1.1.1	בעד 20 מ"ק הראשונים או חלק מהם
14.28	1.1.2	בעד הכמות שבין 21 מ"ק לבין 30 מ"ק
33.54	1.1.3	בעד הכמות שבין 31 מ"ק לבין 40 מ"ק
45.70	1.1.4	בעד כל מ"ק נוסף מעל 40 מ"ק
		ב. בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס
8.72	1.1.5	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם
17.31	1.1.6	בעד הכמות שבין 9 מ"ק לבין 15 מ"ק
40.50	1.1.7	בעד הכמות שבין 16 מ"ק לבין 20 מ"ק
55.94	1.1.8	בעד כל מ"ק נוסף מעל 20 מ"ק
	1.1.9	משפחה המיוגה מעל ל-4 נפשות, הגרה בדירה, ושי- הצריכה החדשית שלה עולה על 16 מ"ק בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר, או על 8 מ"ק בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל נפש נוספת מעל ל-4, במחירים הנקובים בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לאחר שתוגש בקשתה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.
	1.2	לגינות נוי מושקות —
	1.2.1	במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ומעל 20 מ"ק או ל-8 מ"ק הראשונים לדירה, לפי התקופה, או מעל לכמות המוגדלת
6.11		
	1.2.2	במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה
6.11		
	1.2.3	מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4 או בפסקאות משנה 1.1.6, 1.1.7 ו-1.1.8, לפי הענין והתקופה.
	1.2.4	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים

	הכללית של הגיגה בין יחידות הדירור שאליהן צמודה הגיגה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הישות המקומית.	
	1.2.5 החיוב בהעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות משנה 1.1 עד 1.2.4, לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.	
	2 לתעשייה	
	2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העירייה –	
4.48	בגבולות הכמות המוקצבת	
55.75	מעל הכמות המוקצבת	
	2.2 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה	
17.92		
	2.3 לבניה באתרי הבניה	
	2.3.1 באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה	12.82
	2.3.2 באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה	12.82
	2.3.3 בבניה של בתים בודדים, חדריים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה	12.82
	2.3.4 בעד כמות מים נהרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין	14.46
	בעד כמות מים נהרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין	21.05
	3 לתקלאות	
	3.1 לצרכן הרשום ברשיון התפקה של העירייה –	
4.41	בגבולות הכמות המוקצבת	
55.94	מעל הכמות המוקצבת	
	4 לשירותים ושירותים ציבוריים	
	4.1 למוסדות חינוך – ממלכתיים ופרטיים	
14.10	(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה –	
14.10	בגבולות הכמות המוקצבת	
56.47	מעל הכמות המוקצבת	

בשקלים למ"ק	לבתי חולים —	4.2
14.10	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
14.10	בגבולות הכמות המוקצבת	
56.47	מעל הכמות המוקצבת	
	לבתי מלון —	4.3
10.23	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
10.23	בגבולות הכמות המוקצבת	
56.47	מעל הכמות המוקצבת	
	למיתקני בטחון —	4.4
14.10	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
14.10	בגבולות הכמות המוקצבת	
56.47	מעל לכמות המוקצבת	
	לגינון —	4.5
	לגינון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת העיריה או רשות ממלכתית —	4.5.1
6.16	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
6.16	בגבולות הכמות המוקצבת	
56.47	מעל לכמות המוקצבת	
	לגינות נוי מושקות, פרט לגינון ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות המאוזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים לגינות הנוי נמדדים בנפרד —	4.5.2
6.16	(א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, במשך כל השנה	
56.47	(ב) מעבר להגבלה	
	למיתקני תחבורה —	4.6
19.97	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
19.97	בגבולות הכמות המוקצבת	
56.47	מעל לכמות המוקצבת	
14.28	למוסדות ציבור ומוסדות של העיריה, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	4.7

בשקלים למ"ק			
14.28	למכבסות	4.8	
14.28	לחנויות דגים	4.9	
14.28	לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10	
9.14	לבתי עלמין	4.11	
20.51	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי התונות	4.12	
28.09	לחנויות, עסקים ומשרדים	4.13	
"62.21	לכל שימוש אחר שלא פורט בתקנות אלה	4.14	

ט"ו באדר התשמ"ג (28 בפברואר 1983) ש"ח 30-3
 שמחה ארליך שר החקלאות

הודעת הבנקאות (פקדונות ללא תנועה), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 לצו הבנקאות (פקדונות ללא תנועה), התשמ"ג-1983 (להלן - הצו העיקרי), ועקב עליית המדד, אני מודיעה לאמור:

1. הגדלת סכומים בצו העיקרי -
 - (1) בסעיף 7, במקום "שקלים" יבוא "שקלים";
 - (2) בסעיף 8 -
 - (1) בפסקה (1), במקום "שקלים" יבוא "שקלים";
 - (2) בפסקה (3), במקום "שקלים" יבוא "שקלים".
2. תחילתה של הודעה זו ביום ט"ו באדר התשמ"ג (1 במרס 1983).

גליה מאור המפקחת על הבנקים

י"ד באדר התשמ"ג (27 בפברואר 1983) ש"ח 1512-3

1 ק"ח התשמ"ג, עמ' 702.